

5. Gg. dr. Fran Jankovič in Marko Tomažič vzmeta to na znanje in se obvezeta to izvršiti.

6. Tožena stranka današnje obravnave, t. j. uredništvo časopisa „Slovenec“ in pa odgovorni urednik gosp. Ivan Rakovec se zavežeta in solidum plačati vse v tej kazenski pravdi narastle stroške, in sicer stroške zastopnika dr. Josipa Kušarja evenatullo po sodni odmeri, stroške zasebnega obtožitelja gosp. Josipa Cilenškega po 60 kron — stroške priče g. dr. Fr. Pikla pa v znesku 100 kron, — glede vseh ostalih prič naj se obtoženo uredništvo „Slovenca“, oziroma gosp. Ivan Rakovec ž njimi poravna, če se pa to ne zgodi, pa ima toženo uredništvo „Slovenca“ plačati dotične pristojbine, kakor jih bode sodišče odmerilo. Ravno tako trpi toženo uredništvo sodne stroške.

7. Toženo uredništvo časopisa „Slovenec“, oziroma njega izdajatelj plačati ima 50 kron na korist ubožnega zaklada v Kozjem.

8. Toženo uredništvo, oziroma izdajateljstvo časopisa „Slovenec“ mora solidarično plačati 200 kron na korist fonda za napravo Prešernovega spomenika v Ljubljani.

9. Za slučaj, da bi uredništvo in izdajateljstvo „Slovenca“ v določenem času ne prijavilo pod št. 1. navedene izjave, zapade isto še posebej v konvencionalno globo 200 kron na korist fonda za Prešernov spomenik.

10. Gosp. Josip Cilenšek izjavi, da pod navedenimi pogoji jedino le radi tega odstopi od obtožbe, ker noče biti na kvar narodni slogi.

11. Vsa plačila spredaj navedena, razven eventualno stroškov obtožiteljevega zastopnika, ki bi se imeli sodno odmeriti, kakor tudi slednji po sodni odmeri zapadejo plačilno in tožilno v 14 dneh na roke g. dr. Josipa Kušarja v Ljubljani, in sicer glede vseh sopolpisanih zastopnikov in interesentov tožene stranke in solidum.

12. Stroške svoje trpi obtoženec sam.

Dr. Janko Brejc l. r. Dr. Fr. Jankovič l. r. Marko Tomažič l. r. Dr. Evgen Lampe l. r. Iv. Rakovec l. r.

Ta poravnava je uprav senzacionalna in osvetljuje naše politične razmere z bengalično lučjo. Kaj tacega kratko malo še nismo čakali na Slovenskem in umevno je, da so razni poslušalci pri dotični obravnavi vzkliknili: Rajši bi se dal desetkrat obsoditi, predno bi to podpisal.

Mi nismo tega mnenja. Nasprotno. „Slovenec“ je s tem, da je dal žaljenemu tožitelju prostovoljno lepše zadoščenje, kakor bi ga bil dobil s sodbo porotnega sodišča, pokazal, da mu je resnično žal, kar je storil. Poravnava mu torej ne dela sramote, ako prav kaže, kako lahkomiselno so političnega nasprotniki po krivici postavili na „pranger“.

Ta poravnava naj bi vplivala na časopisje, da že vendar neha z vednim osebnim natolcevanjem in zasramovanjem. Polemika bodi dostojna, politični boj naj se vodi, kakor je spodobno za omikane ljudi. „Slovenec“ kot glasilo duhovščine, bi moral dati dober izgled. Se-

veda ne bo njegov izgled dosti pomagal, če ga ne bodo posnemali njegovi privrženci. Nekateri duhovniki se ne drže prave meje v svojih cerkvenih govorih in to razburja ljudi morda še veliko bolj, kakor vse pisanje časopisja.

Zvesti svojemu staremu načelu in zvesti programu, ki se ga drže „Novice“ od Bleiweissovih časov sem neprestano, smo se pri tej priliki zopet oglasili in zopet prosimo in rotimo: Nikar vendar pri vseh političkih nasprotjih ne pozabite, da ste vi sinovi slovenskega naroda. Če je veliki madjarski rodoljub Szechény mogel reči: Nas Madjarov je tako malo, da bi morali še moralce svojih starišev pomilostiti — koliko bolj veljajo te besede za tlačeni, vedno zapostavljeni in toli sovraženi mali slovenski narod!

Politični pregled.

Notranji položaj. — V zadnjih dneh se je izvršil v poslanski zbornici važen preobrat. Čehi so po dolgih pogajanjih z vlado opustili obstrnkcijo, s katero so zavirali vsako pozitivno delo našega parlamenta. Zdaj si belijo vse stranke glave, pod katerimi pogoji so Čehi odnehali, kaj so si izgovorili. Razširjajo se najfantastičnejšo novice. V čeških listih se namigava, da je vlada obljubila Čehom jako znatnih gospodarskih, kulturnih in političnih koncesij. Nemški listi se delajo zopet jako vznemirjene, češ, vlada prikriva pogoje njenega dogovora s Čehi, ker jim je obljubila narodno-političnih koncesij, dasi je prej zatrjevala in obetala, da je jednostranska podelitev narodnopolitičnih koncesij popolnoma izključena. Kje je resnica, se pač ne izve tako kmalu. Morda ima „Czas“ prav, ko trdi, da je vlada pridobila Čehi in Nemce s tem, da je obljubila Čehom, da ničesar tega ne izpolni, kar je obljubila Nemcem. Nemcem pa, da ničesar tega ne izpolni, kar je obljubila Čehom.

Državni zbor je imel zadnji teden še dosti mirne seje. Prišlo je sicer tu in tam do hrupnih prizorov ali ti niso zadrževali obravnave. Poslanska zbornica je brez težav rešila rekrutni zakon. V torek se je začela razprava o zakonu glede žganja. Ta razprava se je v sredo dognala v prvem branju, in se je načrt odkazal odseku. Nato se je začelo pravo branje zakona o investicijah. Tudi ta zakon se je odkazal odseku. Državni zbor bo zboroval sedaj do 20. marca. Dotlej bo dognal: zakon o žganju, novelo o rentnem davku, novelo o pristojbinah in zakon o odpravi mitnice ter bo izvolil tudi delegacijo. Ali bodo po Veliki noči najprej sklicani deželni zbori in šele potem državni zbor, ali pa se bode koj po Veliki noči sešel zopet državni zbor, zasedanje deželnih zborov pa bo šele pozneje, to se odloči tekom prihodnjih dni.

Najnovejši finančni škandal. — Krakovski „Czas“ je prijavil uprav senzacionalno razkritje glede načina, kako posluje lvovska občina v prenešenem delokrogu, zlasti glede iztirjevanja državnega davka. Zastanki na direktnih davkih znašajo 7 milijonov. Kdor pozna razmere pri občini in je grozil, da jih razkrije, tistemu ni bilo treba nobenih davkov plačati, plačal je le tisti, kdor je to prostovoljno storil. Velika večina občinskih svetnikov sploh ni plačevala nič davkov. Nekateri so dolžni že nad 10.000 gld., a se jih še ne tirja. Znanе so uplivne osebe, ki že 25 let niso plačale nobenega krajcarja. Sploh so izmed občinskih svetnikov državne davke plačevali samo tisti, katerim se od njihovih plač odtegujejo, to so učitelji in uradniki. V zadnjem času so bile cele skladovnice aktov zmetane v kanal, da se tako onemogoči natančna kontrola. Zastanki na direktnih davkih v celi Galiciji

znašajo 33 %, torej več, kakor v vsaki drugi kronovini. Če pa se odbijejo zastanki v Lvovu, ki znašajo 60 % davka, katere plača mesto, se izkaže, da znašajo zastanki vse ostale Galicije le 15 % vsega davka, torej manj, nego znašajo povprek zastanki v drugih deželah. Splošno se sodi, da je to senzacionalno razkritje provzročilo Lvovsko finančno ravnateljstvo.

Ogrska. — Tekom prihodnjih dni se odloči, kdaj se bodo vršile nove volitve v državni zbor. Jedni zahtevajo, naj bi bile meseca junija, drugi, naj bi bile jeseni. Bržčas bodo na jesen.

Vojna na Kitajskem. — Glede rusko-kitajske pogodbe pojasnjuje ruska brzojavna agentura točko o Mandžuriji, da Rusija s svojim korakom nikakor ne namerava pokrajine stalno zasesti, marveč jo vrniti Kitajski po doseženi uredbi razmer. V pogodbi se je posebno jemalo ozir na pogoje, pod katerimi je možno pokrajino prevzeti v varstvo. Nemški in angleški krogi so seveda nezadovoljni z rusko-kitajsko pogodbo glede Mandžurije, Mongolije in Turkeстана, a tako Nemčija in Anglija, kakor i Japonska in Italija se morajo udati potrebi. V zadnjem času se nekaj poroča o bojih ruskih vojakov s kitajskimi roparji. Pri Hsinkingu je prijelo 3000 Rusov četo 10 000 boksarjev in unel se je hud boj; Rusi so po izgubili 20 mrtvih in 30 ranjencev morali umakniti se v mesto Mukden. — Japonci in Francozi so se začeli pripravljati, da zapuste Peking; vendar pa ostane še tako francozka kakor i japonska posadka v mestu za varstvo podanikov. Francozka vlada je odredila, da oddelek topništva straži železnico v Patingfu, potem pa, da jedna četa stalno ostane v Hankau-u zaradi varstva železnice v Luhan. Angležem tudi ta operacija ni po volji in že ščuvajo podkralje v pokrajini Yangtse zoper Francoze.

Vojna v južni Afriki. — Londonski listi, pred vsemi sicer malo zanesljivi „Daily Express“ vedo poročati, da je Botha kapituliral, ter da mu je lord Kitchener v ta namen, da se dogovori s Krügerjem, dovolil začasno premirje. Te vesti pa omenjeni listi zopet preklicujejo, ker je prišla od Krügerja v svet izjava, da o dogovoru z Botho v tem pogledu ni niti pojma. Tako se je zopet izkazala lažljivost angleških poročil. — Dewet je s predsednikom države Oranje, Steinom dne 3. t. m. s 1500 možmi prekoračil reko Oranje in sicer, kakor govore angleška poročila, mej streljanjem angleških kolonijalnih čet, pri podrtem mostu pri Colesberg-Lilienfonteinu. Reka je bila deroča, vendar se je posrečilo Burom spraviti seboj 8 voz z živili, 5 so jih morali pustiti na oni strani in nekaj konj. To pa so le angleška poročila, radi tega je popolnoma neverjetno, da bi se bil Botha sploh udal, kajti Angleži niso tako človekoljubni, da bi Burom dali kake pogoje, marveč zajeli bi jih brez pardona, ko bi mogli. Bode torej vsa ta vest navadna angleška izmišljotina, s kakoršnimi begajo svojo javnost. Tem večja resnica pa je, da razsaja v Kapu huda bubonska kuga mej angležkim vojaštvom, ki zahteva čedalje več žrtev. Vsak dan umrje za kugo do 20 angleških vojakov.

Obrtnija.

Ljubljanska kreditna banka

je imela dne 6. t. m., ob 3. uri popoldne v gornjih bančnih prostorih svoj prvi redni občni zbor, kateremu je predsedoval predsednik banke, gospod Ivan Hribar, župan ljubljanski.

Ko gospod predsednik konstatira, da je zastopanih 815 delnic po 24 delničarjev, od katerih ima 21 glasovno

pravico, naznani, da je izven gospoda upravnega svetnika Josipa Jahoda, kateri je vsled preobilice opraviil zadržan, prisoten ves upravni svet, predstavi vladnega zastopnika gosp. Ludovika marquis Gozzanija, c. kr. vladnega svetnika, in zapisnikarja gospoda Ivana Plantana, c. kr. notarja. Na to otvori občni zbor.

Predsednik gospod Ivan Hribar pozdravi navzoče približno naslednje: Šest mesecev je komaj minulo, kar se smo prvič zbrali v teh prostorih, da ustanovimo ta zavod, ker se je pokazala neobhodno potreba, in imeli smo trdno prepričanje, da bode tak zavod izvrstno posloval. Bilanca za prve štiri mesece je pokazala, da se nismo varali, in da imamo za bodočnost najboljši pričakovati. Izvolili si ste pa tudi v upravni svet prave zastopnike, kateri posvečujejo vse svoje moči mlademu zavodu. Isti so bili, vrhu tega, da so prihajali vsak dan po dvakrat v bančne prostore, vsaki čas na razpolago gospodu ravnatelju. Imenom upravnega sveta Vas pozdravljam in se zahvaljujem, da se ste zbrali tako mnogoštevilno na današnjem občnem zboru, kar je dokaz, da se za naš zavod zanimate, in katero zanimanje bode imelo gotovo blagodejni uspeh.

Na to pozove ravnatelja gosp. L. Pečanka, da naj poroča o bilanci. Isto, kakor jo predložil gospod ravnatelj, in katero smo že priobčili v „Slovenskem Narodu“ dne 5. t. m., se soglasno sprejme. Nadalje omenja ravnatelj, da je ugoden uspeh bilance zahvaliti v prvi vrsti gosp. predsedniku Ivanu Hribarju, županu ljubljanskemu, kateri je s svojo znano priljubljenostjo pripomogel za razširjanje banke na Slovenskem, nadalje češki deželni banki v Pragi, katera je takoj pričetkom otvorila $\frac{3}{4}$ milijona reeskomptnega kredita, in slednjič vsem slovenskim posojilnicam, katere so zaupale takoj od začetka banki. In so jo podpirale s svojimi ulogami, tako da se je zamogel razširiti delokrog banke. Gosp. ravnatelj se nadeja, da bodejo navzoči gospodje odborniki posojilnic tudi v nadalje delovali na to, da se bodejo obračale posojilnice tudi v nadalje z zaupanjem banke.

Na to se zahvali predsednik gosp. Ivan Hribar še onemu zavodu, s katerega pomočjo se je zamoglo ustanoviti „Ljubljansko kreditno banko“, to je „Živnostenski banki“. Ona je tisti zavod, kateri je podprl „Ljubljansko kreditno banko“ materialno, ji preskrbel strokovno izobraženo uradništvo in ji daje skoraj vsaki dan nasvete. Z ozirom na to prosi gospod predsednik, da se naj zabeleži danes zahvala „Živnostenski banki“ v zapisniku, kar se z odobravanjem sprejme.

Na to se preide k poročilu nadzorovalnega sveta. Imenom istega poroča g. Josip Lavrenčič, da je upravni svet skontriral blagajno in pregledal knjige dne 8. decembra minulega leta, udeležil se 31. decembra minulega leta inventure in pregledal predloženo bilanco. Z veseljem konstatuje, da je vedno vse v najlepšem redu našel. Končno predlaga, da naj se da upravnemu svetu za dobo prvih štirih mesecev absolutorij, kar se soglasno sprejme. Gospod predsednik predlaga, da naj se